

Nejprve se dohodněme, že tíživou situací rozumíme moment lidského příběhu, kdy jeho tvůrce se dostává do rozporu s požadavky, které jsou před ním a zdroji (vnitřními či vnějšími), které má k dispozici. Jde tedy o autobiografickou krizi, která může zasahovat do různých oblastí života, může mít aktuální nebo chronický průběh a vždy nějak oslovuje osobnost člověka, který je vystaven tíži svého života. Výchovou a vzděláváním v tíživé situaci myslíme vytváření kritické schopnosti učení, zpracování informací, vytváření strategií, které nám mají pomoci vytvořit vlastní nástroje pro zvládnutí problémů lidského života a mají nám pomoci zodpovědně přistupovat k našemu životu (odpovědný přístup k vlastní osobě), k lidem okolo nás, přičemž zodpovědným přístupem mějme na mysli zejména vidění člověka ve světě, tak jak ho definoval ve své terapii realitou William Glasser (Glasser 1975,2001).

Hlavní myšlenkou, která by měla postihnout celou práci, je myšlenka cesty člověka k sobě samému, myšlenka, že dokáže cítit vnitřní spokojené napětí i přes závažné změny prostředí, které mohou nastat. Jde tedy o vytvoření tvůrčího, autonomního, ale přitom světu otevřeného jádra, které vytváří zdravé těžiště člověka na cestě životem. Zdravá otevřenost osobnosti nevyklučuje dočasná reflektující uzavření, v nichž osobnost zpracovává a následně vyhodnocuje vnější události. Taková uzavřenost je momentální a může být znakem budoucího růstu. Takový člověk není ochoten si vzít naději i v nejméně příznivé situaci, a to aktivním resp. racionálním přístupem, kdy se nebojí svých emocí se kterými umí zacházet.